

Protokół nr IV

Uroczysta Sesja Rady Miejskiej Wrocławia

24 czerwca 2024 roku

godz. 12.00

Sala Wielka Starego Ratusza

Sesja trwała w godzinach od 12.00 do 13.35.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Sylwester Zabielnny: Drodzy Państwo, za kilka chwil rozpoczniemy uroczystą sesję Rady Miejskiej Wrocławia. Raz jeszcze proszę Państwa o zajęcie miejsc. Proszę o powstanie. Za chwilę Orkiestra Komendy Wojewódzkiej Policji odegra hymn państwowy, a następnie zostanie odegrany hejnał Wrocławia. Hejnał zagra dla Państwa hejnalista wrocławski - Pan Tadeusz Nesterowicz. Do hymnu państwowego!

[red. — Odegrano hymn narodowy oraz hejnał Wrocławia]

Przewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Agnieszka Rybczak:

Szanowni Państwo, otwieram uroczystą sesję Rady Miejskiej Wrocławia. Witam serdecznie przybyłych na naszą sesję gości, witam posłów i senatorów oraz reprezentantów administracji rządowej i samorządowej różnych szczebli. Witam Pana Wojewodę Dolnośląskiego, witam Pana Marszałka Województwa Dolnośląskiego, witam reprezentantów władzy sądowej, witam członków wrocławskiego korpusu konsularnego, witam obecnych na naszej sesji księży, biskupów oraz reprezentantów różnych wspólnot wyznaniowych. Witam Panie i Panów rektorów wrocławskich uczelni, witam obecnych na naszej sali reprezentantów służb mundurowych, witam gospodarza naszego miasta, Prezydenta Wrocławia

Pana Jacka Sutryka, witam Wiceprezydentów Wrocławia, Pana Skarbnika, Pana Sekretarza Miasta, witam szczególnie serdecznie Radnych Rady Miejskiej Wrocławia, witam Honorowych Obywateli Wrocławia, witam wszystkich przybyłych na naszą sesję Gości oraz Mieszkańców, którzy uczestniczą w naszej sesji dzięki transmisji internetowej. Szczególnie serdecznie witam wszystkie osoby, które Rada Miejska Wrocławia i Prezydent Wrocławia uhonorowali tegorocznymi nagrodami.

Dzisiejsza sesja Rady Miejskiej Wrocławia ma charakter uroczysty z wielu względów. Ten dzień jest, jak co roku, wydarzeniem szczególnym dla tych z Państwa, którzy zostali wyróżnieni przez Radę Miejską przez Prezydenta, przez miasto Wrocław, jak i dla nas wszystkich.

Ukształtowana od wielu lat tradycja nakazuje, aby w dniu święta Wrocławia wręczone zostały najważniejsze wyróżnienia i nagrody. Autorem dyplomów dla laureatów jest prof. Przemysław Tyszkiewicz z Akademii Sztuk Pięknych imienia Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Proszę o zabranie głosu Prezydenta Wrocławia Jacka Sutryka.

Prezydent Wrocławia Jacek Sutryk: Pani Przewodnicząca, Szanowni dostojni Goście. Święto miasta jest zawsze wyjątkowym dniem, dniem szczególnym, kiedy przychodzi nam cieszyć się z miasta, w którym żyjemy, często, w którym się urodziliśmy albo, do którego z jakichś ważnych dla nas powodów przyjechaliśmy. To jest także dla nas, dla naszej wspólnoty, jej reprezentantów, coroczna okazja do tego, żeby podziękować tym wszystkim, którzy na co dzień w sposób szczególny zaznaczają się w swojej pracy czy też aktywności dla miasta. Rozpoczęliśmy nasz dzień, świętowanie Wrocławia od tradycyjnego spotkania w bazylice mniejszej, dawnym kościele farnym, parafii cywilno-wojskowej w kaplicy rajców miejskich i powiedziałem tam coś, co chciałbym powtórzyć raz jeszcze w tym miejscu. To było wyjątkowe, że był z nami Pan Wojewoda, że był z nami Pan Marszałek, że byli z nami parlamentarzyści. Ja takiego spotkania nie pamiętam. To jest coś ważnego. Coś ważnego się dzieje. Razem, tak naprawdę odpowiadamy za tę wspólnotę, razem odpowiadamy

za Dolny Śląsk. I cieszę się, że wszyscy tak mocno w sercu mamy Wrocław - jego stolicę. Bardzo za to chciałbym podziękować. Tym razem już nie zapomnę, jest z nami Pan Starosta. Włodku, jeszcze raz Cię bardzo serdecznie witam i dziękuję, że z nami jesteś. To otoczenie Wrocławia jest dla nas szalenie przecież ważne. Cieszę się, że są z nami parlamentarzyści, tak licznie dzisiaj zgromadzeni. Bo jest Pan europoseł Bogdan Zdrojewski, jest Pan Marszałek Grzegorz Schetyna, jest Pani prof. Alicja Chybicka, nasza Honorowa Obywatelka, obok Pani poseł Jolanta Niezgodzka, którą też bardzo serdecznie witam, Pani poseł Anna Sobolak. Są z nami, zawsze jest ryzyko, jak wiecie przy takiej wymieniance, że się kogoś pominie, ale teraz już chciałbym tak in gremio przywitać duchowieństwo, które zawsze nam towarzyszy. Widzę szczególnie księdza biskupa, jeszcze raz najlepsze życzenia, widzę księży biskupów, są przedstawiciele władzy sądowniczej, są przedstawiciele korpusu konsularnego, są byli przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia. Jest Pan dr Jacek Ossowski, którego mijaliśmy, na pewno, Pan przewodniczący Sergiusz Kmiecik, są rektorzy, są wszyscy Ci, którzy mają Wrocław w sercu. Jest prof. Bohdan Aniszczyk, widzę Cię Bohdanie, ale jest też obok Bohdana kolejna nasza wybitna wrocławianka i Honorowa Obywatelka naszego miasta Renata Mauer-Różańska. Miło Cię Reniu widzieć. Jest wreszcie z nami osoba szczególna, której za chwilę będę chciał poświęcić znaczną część tego swojego wystąpienia. Człowiek Solidarności, człowiek, dla którego sprawy Polski zawsze były najważniejsze, człowiek, który, myślę, doskonale pasuje do tych słów i dewizy, którą powtarzaliśmy w sobotę, gdy wręczaliśmy nagrodę Jana Nowaka Jeziorańskiego na dziedzińcu naszego Ossolineum. Pani Minister, poseł Barbara Labuda, bardzo się cieszę Basiu, że jesteś, bardzo Cię serdecznie witamy. Witam wszystkich tych, których za chwilę tu będziemy chcieli nagrodzić, którym będziemy chcieli podziękować za to, że tak fantastycznie robią i angażują się w tworzenie naszego miasta. Wszystkich Państwa bardzo serdecznie witam, moje Koleżanki i Kolegów, z którymi na co dzień troszczymy się o nasze

wspaniałe miasto. Szanowni Państwo, spotkaliśmy się tutaj całkiem niedawno, w bardzo zresztą podobnym składzie, aby złożyć lub odnowić nasze samorządowe ślubowania. Dziś natomiast zebrało nas tutaj wspomniane doroczne święto naszego miasta, związane z dniem jego patrona, umieszczonego zresztą w centrum, w tym centralnym polu niemal 500-letniego już herbu Wrocławia Jana Chrzciciela. Zebraliśmy się, by we wrocławskiej wspólnocie świętować, a to znaczy także podziękować tym wszystkim, którzy w szczególny sposób, jak już powiedziałem, zapisali się w tym, co ja i nie tylko ja bardzo często nazywamy samorządową sztafetą, gdy w tej wielowiekowej historii budowania miasta włączyli się w odpowiedzialność za budowanie, mówiąc bardzo przenośnie, tego jednego z jego pięter. Ten szczególny, dany nam czas, wierzę w to bardzo głęboko, powinniśmy wykorzystać dla Wrocławia jak najlepiej. To będzie, to jest nasza odpowiedzialność, to jest nasz obowiązek. Chyba każdy z nas zna doskonale przysłowie "Obyś żył, żyła w ciekawych czasach", choć pewnie nikt nie lubi nudy, to ostatnie lata każą nam spojrzeć na autora tych słów z pewnym dystansem, czy, aby na pewno jest to dobre życzenie. To, moi drodzy, historia naszego miasta sięga aż początków poprzedniego millenium. Wrocław był w tym czasie świadkiem panowania różnych rodów, władających różnymi językami. Widać to także na tej sali. To odcisnięte, wielokulturowe piętno naszego miasta. Było tak, bo Wrocław był domem dla różnych nacji. Był, pozostaje zresztą nadal ważnym ośrodkiem dla środowisk akademickich, literackich i artystycznych. Był wreszcie w swojej historii twierdzą, także tą ważną dla naszych czasów twierdzą Solidarności. Z tej twierdzy stał się miastem spotkań i to spotkań dla wszystkich, bez względu na ich pochodzenie czy bez względu na ich wiarę. Mieszkańcy wielowiekowego Wrocławia widzieli czasy pokoju, widzieli czasy wojny, mieli szansę pokazać także siłę wspólnoty, ale też dobro swoich serc otwierając się na potrzebujących. W tym ostatnim czasie, w tej ostatniej kadencji, tych okazji do otwierania swoich serc dla innych i na innych mieliśmy wyjątkowo dużo. Tę najwspółczesniejszą nam wszystkim historię

Wrocławia, pozwólcie Państwo, że spróbuje pokazać przez pryzmat życia jednej niezwyklej osoby. Był 19 kwietnia 1946 roku, gdy przyszła ona na świat. Nie tak znowu daleko stąd. Z czasem z wyboru dołączyła do społeczności, którą od ponad 1000 lat tworzą ci wszyscy, którzy wybierają Wrocław jako swój dom. We Wrocławiu studiowała, by sięgnąć po tytuł doktora na Uniwersytecie Wrocławskim. Dotarła do tego punktu, przebywając trudną i wymagającą drogę w bardzo przecież niełatwych czasach. Jako absolwentka Instytutu Filologii Romańskiej udała się dalej do Francji poszerzając swoją wiedzę na Uniwersytecie Paryskim. Pomimo, a znając Panią doktor, może właśnie, ze względu na sytuację w Polsce, wróciła do kraju i przyjęła stanowisko naukowe na Uniwersytecie Wrocławskim, niestrudzenie działając w duchu wspomnianej właśnie Solidarności, gdy ta jeszcze nawet nie istniała, jako, powiedzmy forma organizacji. Kiedy ten wspaniały, społeczny ruch powstał, była z kolei jego integralną częścią. I to od samego początku. Wykazała się cnotami, które dla każdego z nas z całą pewnością powinny być takimi życiowymi drogowskazami, dobrem, organizując pomoc finansową, a także to ideologiczne zaplecze dla ruchu robotniczego, odwagą, biorąc udział w strajkach i prowadząc pracę podziemną, co przypłaciła, jak wielu zresztą w tamtym czasie, utratą pracy, a później także utratą wolności. Niezłomnością, gdy po opuszczeniu więzienia kontynuowała po prostu tę ważną działalność Solidarności i odpowiedzialnością, gdy w końcu przyszedł czas, aby tworzyć nowe, sprawiedliwe i wolne państwo, wolnych obywateli i obywateli, o których dotychczas walczyła. Zaangażowała się w tworzenie tego państwa. Kiedy rozpoczął się ów nowy rozdział w historii Polski, także historii Wrocławia bohaterka tej historii na 8 lat zasiadła w sejmowych ławach, by następnie przez kolejne 7 już w gabinecie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Aleksandra Kwaśniewskiego, którego zresztą w minioną sobotę także gościliśmy we Wrocławiu przy okazji wręczenia nagrody Jana Nowaka Jeziorańskiego Javierowi Solanie, jednemu z ważnych architektów wstąpienia Polski do Paktu Północnoatlantyckiego,

ale także do wspólnoty europejskiej, stała się pomostem pomiędzy państwem a szczególnie także mi drogimi, bo tam zaczynałem swoją działalność zawodową, organizacjami pozarządowymi, rozwijając i rozumiejąc, że silne państwo opiera się na silnych, oddolnie zorganizowanych obywatelkach i obywatelach. Swoje wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu dialogu oraz współpracy zagranicznej mogła później wykorzystać pełniąc misję Ambasador Rzeczypospolitej w Luksemburgu. Z bliska obserwowała, ale też czynnie brała udział w transformacji Polski. Nawet w obliczu tak przytłaczającego swym ogromem zadania nie potrafiła uciszyć tego wewnętrznego głosu, który kazał jej być dobrym, być ludzkim. Jako założycielka i przewodnicząca parlamentarnej grupy kobiet, już będąc w Sejmie, oddała im głos, by w późniejszych latach stać się prezeską Fundacji Pomoc Kobietom. Już w czasach PRL-u walczyła o wolność dla każdego bez wyjątku, a w wolnej Polsce została także prezeską Stowarzyszenia na rzecz praw i wolności bez dogmatu, namacalnie tym samym pokazując, że wartości, jakie jej przyświecały, są stałą, a nie zmienną w jej życiu. Dziś, Szanowni Państwo, obchodzimy święto Wrocławia. Już za 2 miesiące rozpoczniemy rok 45-lecia Solidarności. Trudno znaleźć lepszy moment na uhonorowanie postaci, która w najbardziej, w mojej ocenie, myślę nie tylko mojej, w najbardziej wymowny sposób łączy zasługi dla naszego miasta z działalnością społeczną i troską o ludzi pracy. Jak pisał doskonale nam tutaj we Wrocławiu znany Norman Davies "Aby człowiek wiedział, dokąd idzie, musi wiedzieć, skąd przychodzi. Naród bez historii błądzi, jak człowiek bez pamięci". Pani doktor jest prawdziwym symbolem postaci, która na przełomie dwóch epok w dziejach naszego kraju potrafiła być pomostem w naszej historii. Nie uciekała przed odpowiedzialnością, gdy musiała walczyć z systemem, ale także wtedy, gdy trzeba było wziąć współodpowiedzialność za funkcjonowanie państwa na własne barki. Nuda, wracam do nudy, to ostatnie słowo, jakie przychodzi mi na myśl, gdy tak omawiam życie Pani Barbary Labudy. Nie mogła Ona i nadal nie może narzekać na brak wyzwań

i przeszkód. One zawsze nam chyba towarzyszą, które jednak z gracją i na własnych warunkach, tak się wydaje, udaje Jej się przewycięzać. Szanowni Państwo, mimo że ostatnie lata nie były najłatwiejsze, to jeśli owe ciekawe czasy tworzą takich ludzi jak Pani dr Barbara Labuda, jak Państwo z pewnością zgadliście, to na jej oczywiście historii skupiliśmy się dzisiaj, a już za chwilę Honorowej Obywatelce naszego miasta Wrocławia. Wrocław oparty na tych samych obywatelskich cnotach, dobru, odwadze, o której mówiłem, niezłomności i odpowiedzialności, to nasz wspólny Wrocław. To piękny Wrocław, nasz Wrocław. Wrocław, który współtworzymy i z którego jesteśmy dumni. Wrocław jest i o tym szczególnie my tutaj zgromadzeni w tej sali pamiętać musimy, jest silny siłą swoich mieszkańców, a wśród nich siłą także swoich Honorowych Obywaterek i Obywateli. Pani Barbaro, Basiu, Szanowni Państwo, serdecznie dziękuję, że możemy tutaj dzisiaj być razem, że możemy wspólnie świętować i pokazywać tych, którzy w sposób szczególny zasłużyli na nasze uznanie i na wyróżnienie w dniu naszego święta. Niech żyje Wrocław i jego mieszkańcy! Wszystkiego dobrego!

Przewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Agnieszka Rybczak:

Szanowni Państwo, przystępujemy do części obrad związanej z przyznaniem tytułu Honorowego Obywatela Wrocławia. Tytuł Civitate Wratislaviensi Donatus nadawany jest dla wyróżnienia osób szczególnie zasłużonych dla Wrocławia. W dniu 14 marca 2024 roku Rada Miejska Wrocławia przyznała tytuł Civitate Wratislaviensi Donatus Pani Barbarze Labudzie - działaczce opozycji antykomunistycznej, członkini podziemnych władz Solidarności i romanistce. Pani Barbara Labuda urodziła się w Żmigrodzie koło Wrocławia. W 1970 roku ukończyła studia w Instytucie Filologii Romańskiej Uniwersytetu Wrocławskiego. W latach 1970-1973 studiowała w Paryżu historię literatury, nauki polityczne i społeczne, od 1973 roku pracowała na Uniwersytecie Wrocławskim, gdzie w 1984 roku uzyskała tytuł naukowy doktora, od 1976 roku była współpracowniczką Komitetu Obrony Robotników, w sierpniu 1980 roku uczestniczyła w strajku

w zajezdni MPK nr 7 we Wrocławiu. Po podpisaniu porozumień sierpniowych w 1980 roku współtworzyła strukturę NSZZ Solidarność, działając na szczeblu regionalnym. Została doradczynią polityczną Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego, a następnie szefową popularnej Wszechnicy Związkowej. W stanie wojennym usunięta z Uniwersytetu Wrocławskiego. Współzałożycielka konspiracyjnych struktur Solidarności, członkini jej podziemnych władz regionalnych i krajowych, poszukiwana przez SB, aresztowana w październiku 82 roku i skazana za działalność polityczną na 1,5 roku więzienia, zwolniona na mocy amnestii dla więźniów politycznych w lipcu 83 roku. W latach 1989-1997 była posłanką na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, przewodniczącą parlamentarnej grupy kobiet, a także członkinią sejmowych komisji kultury i środków masowego przekazu oraz spraw zagranicznych. Była autorką ustawy znoszącej cenzurę, która trwała w Polsce przez 45 lat. Swoją pracę parlamentarną poświęcała obronie wolności światopoglądowej, praw kobiet, mniejszości religijnych, narodowościowych i grup dyskryminowanych, a także przeciwdziałaniu agresji oraz narkomanii. Przyczyniła się do rozwoju ruchu non profit i wolontariatu w Polsce. Była także współzałożycielką Unii Demokratycznej. W latach 1996-2005 Ministra w Kancelarii Prezydenta RP, gdzie kierowała Biurem ds. Społecznych, Kultury i Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi. Była inicjatorką licznych programów społecznych i kulturalnych. W latach 2005-2010 była ambasadorką MRP w wielkim Księstwie Luksemburga. Jest autorką książek „Poszukiwania” oraz „Dziwne światy”. Za wkład w obronę demokracji, wolności i praw człowieka oraz działalność w dziedzinie kultury i polityki społecznej, odznaczona m.in. Francuskim Orderem Legii Honorowej V klasy, a także Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Pani Barbaro serdecznie gratuluję i zapraszam. Pana Prezydenta zapraszam do wręczenia dyplomu.

Barbara Labuda: Panie prezydencie, Szanowne, kochane władze Wrocławia, Dolnego Śląska, wszyscy Państwo, moi przyjaciele, znajomi, bardzo dziękuję wszystkim Państwu, dziękuję całej społeczności i dziękuję

mieszkankom, mieszkańcom za wytypowanie mnie do tej nagrody. Dziękuję środowiskom, które się do tego przyczyniły - z tego, co pamiętam, występowały od jakiegoś czasu. Były to środowiska świeckie, lewicowe, feministyczne, kobiece, społeczne. No po prostu cudownie, bardzo dziękuję. Dzięki tym wspaniałym wystąpieniom Pana Prezydenta, Pani Przewodniczącej, przypomniały mi się różne szczegóły z mojego życiorysu, o których zapomniałam, bardzo dziękuję. Moje wspomnienia z Wrocławiem są związane z wzniosłymi, wspaniałymi, pięknymi momentami, ale też strasznymi, bolesnymi. Po prostu kocham to miasto, bardzo wiele mu zawdzięczam i osobiście, i w moim życiu politycznym, zawodowym, społecznym, aktywistycznym. Życzę Państwu pomyślności, wszystkiego najlepszego, tej cudownej pracy, którą można, może to brzmi górnolotnie, ale ja rzeczywiście w to wierzę, i całe moje życie świadczy o tym, w moim odbiorze, że warto robić dobre rzeczy dla innych, że nie warto czekać na nagrody, bo one przyjdą albo nie, ale ważne to, co my w sercu czujemy, czyli wielką potrzebę działania dla innych i wielką frajdę, po prostu zwyczajnie wielką frajdę, która płynie z tego, że zmieniamy otoczenie, zmieniamy świat. I widzimy, jak ludzie w tym naszym świecie, do którego my się przyczyniamy, do tego, żeby żyło się im lepiej, że ci ludzie zaczynają być szczęśliwi. I to promieniuje, i robią dobre rzeczy dla innych. Może to brzmi naiwnie, ale po prostu ja w to wierzę. Życzę pomyślności miastu, regionowi, Paniom, Państwu, wszystkim! I cieszę się oczywiście bardzo z tego, że tak dużo kobiet jest we władzach. Wszystkiego dobrego!

Przewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Agnieszka Rybczak:

Szanowni Państwo, przystępujemy do Nagród Wrocławia. W tej części obrad przedstawieni i uhonorowani zostaną laureaci nagrody Wrocławia. Nagrodę Wrocławia Rada Miejska przyznaje osobom i instytucjom za całokształt pracy na rzecz miasta. Rada Miejska Wrocławia w dniu 14 marca br. postanowiła o przyznaniu pięciu nagród Wrocławia.

Pierwszą z nich otrzymuje **Fundacja Wrocławskie Hospicjum dla Dzieci**. Proszę Panią Radną Ewę Wolak - Przewodniczącą Komisji Edukacji i Młodzieży o odczytanie laudacji.

Radna Ewa Wolak: Panie prezydencie, Szanowni Goście, drogie Koleżanki i Koledzy Radni. Nagroda Wrocławia 2024 - **Fundacja Wrocławskie Hospicjum dla Dzieci**.

Organizacja świadcząca opieką paliatywną, psychologiczną i wytchnieniową dla nieuleczalnie chorych dzieci i ich rodzin. Jej początki sięgają 2002 roku. Wtedy przy klinice transplantologii szpiku, onkologii i hematologii dziecięcej Akademii Medycznej we Wrocławiu przy ulicy Bujwida powstało Wrocławskie Hospicjum dla Dzieci. W 2007 roku powstała Fundacja Wrocławskie Hospicjum dla Dzieci, której prezesem jest obecnie Beata Hernik-Janiszewska, związana z nią od samego początku. Organizacja pomaga w opiece nad dziećmi chorymi neurologicznie, genetycznie, onkologicznie, a także tymi, które ucierpiały w różnego rodzaju wypadkach. Zapewnia dostęp do sprzętu medycznego, rehabilitacji, dba o wsparcie psychologiczne, a także organizuje akcje edukacyjne i kampanie społeczne. Fundacja prowadzi m.in. Hospicjum domowe dla dzieci z Dolnego Śląska, perinatalne dla rodziców spodziewających się narodzin chorego dziecka, domową wyspecjalizowaną opieką wytchnieniową, przychodnię specjalistyczną dla dzieci nieuleczalnie i przewlekle chorych, a także tworzy grupę wsparcia dla rodzin po utracie dziecka. W ramach domowego wrocławskiego hospicjum dla dzieci lekarze i pielęgniarki jeżdżą do podopiecznych codziennie, dyżurując nieustannie, przez całą dobę. Organizacja ma charakter non profit, a wszystkie jej usługi są nieodpłatne. W 2019 roku Fundacja została nagrodzona Diamentem Wrocławia za działalność na rzecz najmłodszych mieszkańców miasta. Wyróżniane były także osoby z nią związane. Bardzo proszę, w imieniu Fundacji Wrocławskie Hospicjum dla Dzieci nagrodę odbiorą Pani Marta Golnik oraz Pani Agnieszka Wojtków. Serdecznie zapraszam. Dziękujemy.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Agnieszka Rybczak:

Nagrodę Wrocławia otrzymuje **Pani Leokadia Wieczorek**, działaczka społeczna, zaangażowana w pomoc i upamiętnienie losu Polaków poszkodowanych przez III Rzeszę. Proszę Wiceprzewodniczącą Rady Miejskiej Wrocławia, Panią Radną Dorotę Pędziwiatr o odczytanie laudacji.

Wiceprzewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Dorota Pędziwiatr:

Drodzy Państwo, **Pani Leokadia Wieczorek** urodziła się w 1936 roku w podwieluńskim Młynisku. I kiedy miała zaledwie 4 lata, w kwietniu 1940 Pani Leokadia, rodzice, dziadkowie oraz rodzeństwo jej matki zostali aresztowani, a następnie skierowani do pracy przymusowej w gospodarstwie rolnym na terenie III Rzeszy, gdzie przebywali aż do zakończenia wojny, by po pobycie w obozie dla przesiedleńców wrócić do rodzinnej wsi. W 1948 roku, po śmierci matki wycieńczonej trudami pięcioletniej, niewolniczej pracy przymusowej, Pani Leokadia wyjechała z ojcem do odbudowującego się po wojnie Wrocławia. Wojenne doświadczenia Pani Leokadii Wieczorek nie pozostały bez wpływu na kierunek jej zaangażowania społecznego. W 1994 roku włączyła się w działalność stowarzyszenia Polaków represjonowanych przez III Rzeszę. Od 1996 roku jest członkiem prezydium zarządu wojewódzkiego stowarzyszenia, od 2009 roku jego prezeską. Angażuje się także w działania stowarzyszenia na szczeblu krajowym. Z wielkim oddaniem zabiega o sprawy poszkodowanych przez III Rzeszę, pomagając w kompletowaniu dokumentów odszkodowawczych dla fundacji Polsko-Niemieckie Pojednanie oraz Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, a jej starania skutkują dla wielu członków stowarzyszenia wymierną pomocą w postaci m.in. wsparcia finansowego lub częściowego pokrycia kosztów zakupu sprzętu rehabilitacyjnego. Pani Leokadia Wieczorek od 1998 roku działa także w Towarzystwie Miłośników Wrocławia, gdzie w ramach prac klubu ludzi ze znakiem P włącza się w inicjatywę upamiętniającą polskich robotników przymusowych. Została

odznaczona m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Medalem Pro Patria. Serdecznie gratuluję i zapraszam Panią Leokadię Wieczorek.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Agnieszka Rybczak:

Nagrodę Wrocławia otrzymuje **Pani Agata Zubel-Moc**, kompozytorka i wokalistka, profesor sztuki muzycznej. Proszę Wiceprzewodniczącą Rady Miejskiej Wrocławia Panią Magdalenę Razik-Trziszkę o odczytanie laudacji.

Wiceprzewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Magdalena Razik-Trziszka:

Nagroda Wrocławia 2024 dla **Pani Agaty Zubel-Moc**. To profesorka sztuk muzycznych, światowej sławy kompozytorka i wokalistka o niestandardowej skali głosu, pedagog. Od urodzenia związana z Wrocławiem, gdzie w Akademii Muzycznej imienia Karola Lipińskiego z wyróżnieniem ukończyła studia kompozytorskie i wokalne. Od 2002 roku wykłada na macierzystej uczelni. W 2004 roku uzyskała stopień doktora sztuk muzycznych, a w 2014 roku tytuł doktora habilitowanego, w 2020 roku tytuł profesora sztuk muzycznych. Utwory Agaty Zubel-Moc są ściśle związane z jej doświadczeniem wokalnym, często szuka nietypowych dźwięków i eksperymentuje, wychodząc poza typowe techniki wokalne. Jako śpiewaczka specjalizuje się w interpretacjach muzyki 20 i 21 wieku. Jako kompozytorka, jak i wokalistka brała udział w licznych wydarzeniach muzycznych, występowała w salach koncertowych na całym świecie oraz współpracowała z prestiżowymi instytucjami artystycznymi i grupami muzycznymi. Za swoje osiągnięcia otrzymała liczne nagrody, w tym nagrodę muzyczną Fryderyk w kategorii muzyka współczesna oraz recital solowy, nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Koryfeusza Muzyki Polskiej w kategorii Wydarzenie Roku, Europejską Nagrodę Kompozytorską. Została także uhonorowana brązowym i srebrnym

medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis. Pani Agato serdecznie gratuluję i zapraszam po odbiór nagrody.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Agnieszka Rybczak:

Nagrodę Wrocławia otrzymuje **Arkadiusz Zająć**, komendant harcerskiego klubu łączności Radioaktywni. Proszę Wiceprzewodniczącego Rady Miejskiej Wrocławia Pana Łukasza Olberta o odczytanie laudacji.

Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Łukasz Olbert:

Nagrodę Wrocławia 2024 otrzymuje **Pan Arkadiusz Zająć**. To komendant harcerskiego klubu łączności Radioaktywni, społecznik, krótkofalowiec, organizator zajęć edukacyjnych dla dzieci i młodzieży. Od 2007 roku jest członkiem Polskiego Związku Krótkofalowców, od 2022 pełni funkcję sekretarza zarządu dolnośląskiego oddziału. W ramach działalności związku popularyzuje wiedzę dotyczącą łączności kryzysowej i organizuje kursy przygotowawcze do egzaminu państwowego na świadectwa radiooperatora. Działalność krótkofalarską prowadzi także w Związku Harcerstwa Polskiego. Jest komendantem harcerskiego klubu łączności Radioaktywni. Zaraża swoją pasją do radiokomunikacji, organizując zajęcia edukacyjne dla wrocławskich harcerzy oraz młodzieży spoza wrocławskich organizacji skautowych. Z życzliwością i wielkim zaangażowaniem służy zawsze pomocą. Wraz z prowadzonym przez siebie harcerskim klubem łączności odpowiada od wielu lat za elektrotechniczne i komunikacyjne punkty programu manewrów techniczno-obronnych chorągwi dolnośląskiej. Podczas manewrów zapewnia nienaganną komunikację radiową i kieruje punktem gry terenowej, dzieląc się z uczestnikami wiedzą na temat harcerskich technik łączności. Serdecznie gratuluję i zapraszam.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Agnieszka Rybczak:

Nagrodę Wrocławia otrzymuje **Stowarzyszenie Niezłomni** zrzeszające działaczy opozycji antykomunistycznej oraz osoby represjonowane

z powodów politycznych. Proszę Pana Radnego Roberta Pieńkowskiego o odczytanie laudacji.

Radny Robert Pieńkowski: Panie Prezydencie, Wysoka Rado, Dostojni Goście, uhonorowani dzisiaj nagrodami Wrocławianie, wszyscy.

Stowarzyszenie działacze opozycji antykomunistycznej oraz osób represjonowanych z powodów politycznych **Stowarzyszenie Niezłomni** powstało w 1996 roku, obejmując swoim działaniem teren Dolnego Śląska. Członkami stowarzyszenia są działacze opozycji antykomunistycznej oraz osoby represjonowane z powodów politycznych, przede wszystkim pracownicy największych dolnośląskich zakładów pracy, którzy w latach 1981- 1989 narażając własne życie, zdrowie, wolność osobistą i majątek prowadzili walkę o suwerenną i niepodległą Polskę w jawnych i podziemnych organizacjach niepodległościowych. Od początku swojej działalności Stowarzyszenie dąży do zadośćuczynienia ofiarom represji stanu wojennego oraz osądzenia przedstawicieli zbrodniczego systemu komunistycznego. Celem stowarzyszenia jest także propagowanie działalności historycznej, patriotycznej i edukacyjnej, dotyczącej najnowszej historii Polski, ze szczególnym uwzględnieniem okresu po 13 grudnia 1981 roku. Organizacja współpracuje z Instytutem Pamięci Narodowej, Urzędem do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, NSZZ Solidarność oraz innymi organizacjami o charakterze patriotycznym. Stowarzyszenie udziela wszechstronnej pomocy moralnej i materialnej członkom organizacji i ich rodzinom. Wspiera dawnych działaczy opozycji antykomunistycznej i niepodległościowej, znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, występuje w ich imieniu, udziela pomocy prawnej, a także zabiega o ich integrację i promuje wśród nich aktywne uczestnictwo w życiu publicznym. Wymienione działania zostały docenione i uhonorowane. W 2023 roku formacja niepodległościowa odznaczyła Stowarzyszenie i Jego prezesa Krzyżem Służby Niepodległości, a Sejmik Województwa Dolnośląskiego przyznał Stowarzyszeniu Złotą Odznakę

Honorową Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego. Nagrodę odbierze prezes Stowarzyszenia Pan Jan Winnik. Zapraszam.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Agnieszka Rybczak:

Szanowni Państwo, część poświęcona Nagrodom Wrocławia jest już za nami. Przechodzimy do tej części obrad, w trakcie której zostanie wręczona Odznaka Honorowa Wrocławia oraz Nagrody Prezydenta Wrocławia. Sylwetki laureatów przedstawi Pan Sylwester Zabielnny - Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabielnny: Dzień dobry Państwu. Odznaka honorowa Wrocławia WRATISLAVIA GRATO ANIMO Wrocław z Wdzięcznością jest zaszczytnym honorowym odznaczeniem rangi samorządowej, przyznawanym za zasługi w działalności publicznej na rzecz rozwoju Wrocławia. Wyróżniamy trzy stopnie odznaki: złotą, srebrną i brązową. Wyróżnienie nadaje Prezydent Wrocławia po zasięgnięciu opinii Konwentu Odznaki. Autorem odznaki jest prof. Jacek Dworski z Akademii Sztuk Pięknych imienia Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Szanowni Państwo, odznakę honorową Wrocławia pierwszego stopnia złotą otrzymuje **Pani Halina Okólska**. Gratulujemy. Oczywiście kilka słów.

Krótki biogram laureatki, która jest wrocławianką, długoletnią pracowniczką Muzeum Miejskiego Wrocławia w latach 1978-2019, obecnie wiceprezeską Towarzystwa Miłośników Wrocławia. Halina Okólska działalność zawodową poświęciła badaniom nad historią Wrocławia oraz popularyzacji wiedzy o nim. Swoje pierwsze kroki w tej materii stawiała już w latach 80 ubiegłego wieku, kiedy to we współpracy z dr Markiem Burakiem zajęła się analizą wrocławskich nekropolii. Wynik ich długich i skrupulatnych badań zwieńczony został wydawnictwem „Cmentarze dawnego Wrocławia”. Publikacja, album z 2006 roku. Dzięki jej inicjatywie został także wydany informator „Ślady Edyty Stein we Wrocławiu”. W 1993 roku została

współautorką wystawy Mauzolea Piastowskie na Śląsku, nagrodzonej nagrodą Muzealne wydarzenie roku przez Ministra Kultury i Sztuki, a w roku 1995 organizatorką ekspozycji „Ulica Świdnicka we Wrocławiu”, za którą otrzymała indywidualną nagrodę w ramach muzealnego wydarzenia roku 1995. Brała udział, wymieniając tylko kilka wystaw, tworzyła wystawę portret wrocławskich duchownych, gdzie zajmowała się duchownymi protestanckimi i kierowała zespołem realizatorów. Organizowała i częściowo opracowywała merytorycznie ekspozycje Wrocław na planach 16-20 wieku, której pokłosem był katalog zawierający, po raz kolejny szczegółowo opisane niemal wszystkie plany Wrocławia dostępne w miejscowych zbiorach. Jest współautorką encyklopedii Wrocławia, w której opracowała 75 haseł, organizatorką konferencji Mieszczaństwo wrocławskie oraz wystawy Piwo we Wrocławiu, współkierownikiem przy współpracy dr Macieja Łagiewskiego i prof. Piotra Oszczanowskiego wystawy 1000 lat Wrocławia, gdzie koordynowała również pracę merytoryczną nad działami Dzieje średniowiecza oraz 19 i 20 wiek historii miasta. Zajmowała się również popularyzowaniem historii Wrocławia w ramach tzw. Sobót w ratuszu. Te wykłady cieszyły się uznaniem przewodników miejskich i pasjonatów dziejów miasta. Ostatnim projektem, którego podjęła się przed przejściem na emeryturę, było zorganizowanie konferencji Historia wrocławskich osiedli. Po przejściu na emeryturę nadal aktywnie działa na rzecz popularyzacji historii Wrocławia, m.in. pełniąc funkcję Redaktorki Naczelnej, wznowionego dzięki jej staraniom Kalendarza wrocławskiego. Prowadzi także w ramach struktur Towarzystwa Miłośników Wrocławia komisję pokolenie powojenne, która zajmuje się losami mieszkańców naszego miasta po 1945 roku, zachowując dla przyszłych pokoleń historię powojennych wrocławian. Zapraszam Panią Halinę Okólską. Panie Prezydencie, proszę o wręczenie odznaczenia.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabierny: Szanowni Państwo. Przed nami wręczenie Nagród Prezydenta Wrocławia, przyznawanych przez Pana Prezydenta po zasięgnięciu opinii

Komisji Nominacyjnej Rady Miejskiej osobom i instytucjom za ich działalność i osiągnięcia w mijającym roku. Autorem statuetek jest prof. Michał Staszczak, absolwent rzeźby i prorektor Akademii Sztuk Pięknych imienia Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Szanowni Państwo, przed nami przyznanie pierwszej nagrody za troskę o zdrowie i życie wrocławianek i wrocławian. Nagrodę Prezydenta Wrocławia otrzymuje

Pan prof. Romuald Cichoń.

Pan prof. Romuald Cichoń kardiochirurg, transplantolog, inicjator powołania i prezes Dolnośląskiego Centrum Chorób serca Medinet, pierwszego w Polsce niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej o profilu kardiochirurgicznym. Romuald Cichoń jest absolwentem Wydziału Lekarskiego Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach, rocznik 1982. W czasie studiów członek Niezależnego Zrzeszenia Studentów, w 1981 roku uczestnik strajku studenckiego. Cztery lata później uzyskał specjalizację pierwszego stopnia chirurgii ogólnej, jednocześnie rozpoczynając pracę w klinice kardiochirurgii kierowanej przez prof. Zbigniewa Religę, gdzie jako najmłodszy chirurg na świecie w wieku 29 lat przeprowadził udany przeszczep serca. Od drugiej połowy lat 80 ubiegłego wieku pracował i szkolił się w wielu ośrodkach kardiochirurgicznych na świecie, m.in. w Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych. Po powrocie do Zabrza kontynuował pracę przy realizacji programu transplantologii serca i płuc, a także kierował licznymi projektami badawczymi. Od 2021 roku kieruje kliniką kardiochirurgii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest ordynatorem oddziału kardiochirurgii kliniki uniwersyteckiej w Dreźnie oraz konsultantem wojewódzkim w dziedzinie kardiochirurgii. W 2002 roku dzięki jego staraniom zostało utworzone we Wrocławiu Dolnośląskie Centrum Chorób Serca, a w jego ramach także oddział rehabilitacji kardiologicznej oraz jedyny w województwie dolnośląskim oddział kardiochirurgii dziecięcej. Do tej pory w ośrodku tym przeprowadzono operacje na około 15 000 osób dorosłych i około 2300 dzieciach. Otrzymał wiele nagród oraz wyróżnień krajowych i zagranicznych, m.in. Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski

za wybitne osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej na rzecz rozwoju nauk medycznych, za działalność dydaktyczną w 2012 roku oraz Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski w 2005 roku. Zapraszam Pana profesora, a Pana Prezydenta proszę o wręczenie nagrody.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabierny: Przed nami uhonorowanie kolejnej osoby. Za pracę dziennikarską i dokumentowanie historii Wrocławia Nagrodę Prezydenta Wrocławia otrzymuje **Pani Joanna Mielewczyk-Gaweł**.

Laureatka jest wrocławianką, dziennikarką radiową, autorką reportaży i książek o wrocławskich kamienicach, reżyserką filmu dokumentalnego los, w którym przedstawiła wstrząsające realia życia w oblężonej twierdzy Wrocław w 1945 roku. Ukończyła dziennikarstwo na Uniwersytecie Wrocławskim oraz Policealne Studium Architektury. Aktywność zawodową rozpoczęła w nieistniejącym już Słowie Polskim. Pracowała także w Radiu Wrocław oraz w programie trzecim Polskiego Radia, na antenie którego prowadziła audycję Matka Polka feministka i Seks nasz powszedni. Na ich podstawie opublikowane zostały książki, które ukazały się nakładem wydawnictw Znak i czwarta strona prowadzi regularne wykłady w Polsce i Niemczech dotyczące historii Wrocławia i jego mieszkańców, przedstawiając m.in. współczesne poglądy osób związanych z Dolnym Śląskiem w trzecim pokoleniu, do których sama należy. Od 6 lat w ramach audycji Kamienice na antenie radia RAM rozmawia z przed i powojennymi mieszkańcami Wrocławia. Ten sam tytuł noszą cztery napisane i samodzielnie przez nią wydane książki, poruszające m.in. temat wrocławskich domów oraz losów ich mieszkańców w trakcie i po drugiej wojnie światowej. Dzięki stypendium artystycznemu wyreżyserowała i wyprodukowała film dokumentalny o wojennych losach dzieci w twierdzy Wrocław podczas drugiej wojny światowej, w którym wykorzystowała m.in. polskie i niemieckie archiwalne kroniki wojskowe. W produkcji tej historia spotkania przedwojennego mieszkańca miasta z polskim wojennym

robotnikiem przymusowym jest przeplatana opowieścią o losach ich rodzin w czasie, gdy znajdowały się w oblężonym Wrocławiu. Film zaprezentowany po raz pierwszy w 2023 roku spotkał się z bardzo pozytywnym odbiorem zarówno w Polsce, jak też w Niemczech. Za swoją twórczość Joanna Milewczyk-Gaweł została w 2018 roku nagrodzona w konkursie Trzydzieścioro kreatywnych Wrocławia oraz w 2023 roku Diamentem Wrocławia. Zapraszam laureatkę, a Pana Prezydenta proszę o wręczenie nagrody.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabielnny: Drodzy Państwo, za osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej na rzecz rozwoju medycyny Nagrodę Prezydenta Wrocławia otrzymuje

BIOTTS S.A.

BIOTTS S.A to wrocławska spółka biotechnologiczna, założona w 2018 roku przez Pawła Biernata, Jana Melera i Konrada Krajewskiego. Specjalizuje się w technologii leków transdermalnych. Firma koncentruje się na opracowywaniu leków przeciwcukrzycowych podawanych przezskórnie. Opatentowana autorska platformowa technologia MTC-Y, pozwalająca na transport przez skórę substancji wielkocząsteczkowych, otwiera w przemyśle farmaceutycznym możliwości wdrożenia nowatorskich terapii, które są bezpieczniejsze, skuteczniejsze i bardziej komfortowe dla pacjenta. BIOTTS został założony, jak wspomniałem, sześć lat temu, jednak prace nad unikatową technologią rozpoczęły się kilkanaście lat wcześniej. Absolwenci Wrocławskiego Uniwersytetu Medycznego imienia Piastów Śląskich dr Jan Meler i dr Paweł Biernat jako technologowie postaci leku z naukowej pasji i pragnienia ulepszenia metody podawania leków, zgłębiali tajniki ich efektywnego dostarczania do organizmu. Impulsem do tych prac była również chęć pomocy bliskim zmagającym się z różnymi schorzeniami oraz przekonanie, że można ich lepiej i bardziej komfortowo leczyć, nie obciążając układu pokarmowego chorego. Badania nad nowymi technologiami początkowo odbywały się w domowym laboratorium Jana

Melera, a następnie po podjęciu współpracy z Konradem Krajewskim oraz pozyskaniu finansowania zarówno ze środków publicznych, jak też od inwestorów prywatnych, uzyskały status formalny w formie spółki i znacznie przyspieszyły. Od początku spółka rozwijała się we Wrocławiu. Jej siedziba znajdowała się początkowo przy ulicy Krakowskiej, a kolejna we Wrocławskim Parku Technologicznym. Obecnie BIOTTS zatrudnia prawie 20 specjalistów farmacji i biotechnologii, dysponując też własnym, nowoczesnym laboratorium badawczym w standardzie GMP Good Manufacturing Practice. Obecnie we współpracy z polską firmą farmaceutyczną BIOTON, trwają prace nad transdermalną formą insuliny oraz są kontynuowane testy transdermalnej postaci semaglutynu. Spółka została uhonorowana m.in. nagrodą Deloitte Technology Fast 50, a także została laureatem konkursów InCredibles Sebastiana Kulczyka oraz Google for Startups. Zapraszam laureatów, a Pana Prezydenta proszę o wręczenie nagrody.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabienny: Szanowni Państwo, przed nami wręczenie kolejnej nagrody. Za zdobycie bieguna południowego i promowanie walorów turystycznych i przyrodniczych Wrocławia i okolic Nagrodę Prezydenta otrzymuje **Pan Mateusz Waligóra**.

Mateusz Waligóra to reporter, fotograf i podróżnik specjalizujący się w ekstremalnych wyprawach w trudno dostępne rejony świata. Jest stałym współpracownikiem National Geographic Traveler oraz przewodnikiem wypraw trekkingowych. Urodzony w 1986 roku podróżnik swoje trasy pokonuje zarówno z wykorzystaniem sprzętu, jak i pieszo, indywidualnie lub zespołowo. Jako pierwszy człowiek w historii przeszedł samotnie mongolską część pustyni Gobi i jako czwarty Polak samotnie dotarł na biegun południowy. Przemierzył Polskę wzdłuż Wisły i wybrzeża Bałtyku, a reportaż z tej wyprawy znalazł się w National Geographic Polska. Do jego osiągnięć należą także m.in. przejazd rowerem przez trawers najdłuższego

pasma górskiego - Andów, samotny rowerowy przejazd przez jedną z najtrudniejszych tras na ziemi – Canning Stock Route w Australii, a także samotne piesze przejście przez największą solną pustynię świata Salar de Uyuni w Boliwii.

Od 2017 roku prowadzi projekt „Before it is gone”, będący serią trzech reporterskich wypraw, podczas których dokumentuje miejsca i kultury ulegające nieodwracalnym przemianom. Swoimi doświadczeniami z podróży dzieli się w mediach oraz podczas wykładów w całej Polsce.

Jest autorem i współautorem książek takich jak „Szlak Wisły”. 1200 km pieszej przygody - reportaż będący pokłosiem wędrówki przez Polskę oraz „Tatrzańskie opowieści” napisane wspólnie z Dariuszem Jaroniem po przejściu wszystkich oznakowanych szlaków w polskich Tatrach. Jego wydana w 2017 roku bestselerowa książka „Trek” została nagrodzona tytułem „Książki górskiej roku” oraz Nagrodą Magellana. Swoje wyprawy utrwała także na fotografiach publikowanych przez takie czasopisma jak „Globetrotter Magazin”, „National Geographic”, „4-Season Magazine”, „Adventure Travel Magazine”, „Daily Mail” czy „The Guardian”. Zapraszam Pana Mateusza Waligórę, a Pana Prezydenta proszę o wręczenie nagrody.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabielný: Przed nami, Szanowni Państwo, wręczenie jeszcze jednej nagrody. Za pasję pedagogiczną i kształtowanie edukacyjnego oblicza Wrocławia Nagrodę Prezydenta otrzymuje **Pani Dorota Wilczek**.

Dorota Wilczek to dyplomowana nauczycielka pedagogiki specjalnej edukacji wczesnoszkolnej, pedagog szkolny i specjalny. Ukończyła pedagogikę na Uniwersytecie Wrocławskim, studia podyplomowe z edukacji wczesnoszkolnej w Dolnośląskiej Wyższej Szkole Edukacji, Studium Oligofrenopedagogiki w Warszawie, kurs doskonalący w Akademii Twórczego Nauczyciela. Uzyskała certyfikat trenera w Międzynarodowym Programie Kreatywności Destination Imagination.

Przez 9 lat pracowała jako nauczycielka i wychowawczyni w szkole

specjalnej. W 1989 roku rozpoczęła pracę w Szkole Podstawowej nr 93 im. Tradycji Orła Białego we Wrocławiu jako nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej. W latach 2017-2021 była pedagogiem szkolnym, w latach 2010-2020 pracowała z uczniami niepełnosprawnymi w stopniu znacznym. Podczas swojej kariery nauczycielskiej działała na rzecz edukacji regionalnej i patriotycznej. Była opiekunką koła przygotowującego uczniów do udziału w „Wielkiej Nagrodzie Wrocławia”, koordynatorką konkursu „Wrocławskie Krasnale” oraz brała udział w pracach nad tworzeniem programu edukacji regionalnej „Wrocławski Włóczykij”. Organizowała lekcje o legendach wrocławskich oraz tworzyła w języku angielskim program zwiedzania Ostrowa Tumskiego dla uczniów z Anglii. W ramach programu MOSTY, realizowanego jako część ESK 2016, współtworzyła projekt „STEP BY STEP. Architektura dźwięku”. We współpracy z Radą Osiedla Nadodrza organizowała Przeglądy Pieśni Patriotycznej i Żołnierskiej oraz Nadodrzańskie Kolędowanie. W 2009 roku została szkolną koordynatorką Radosnej Parady Niepodległości. Za zaangażowanie w pracę na rzecz dzieci społeczności lokalnej była wielokrotnie wyróżniana, m.in. Srebrną Odznaką Towarzystwa Miasta Wrocławia 2010 rok, Medalem „Pro Patria” oraz Medalem „Za zasługi dla Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej”, przyznawanym za wybitny wkład w rozpowszechnianie wiedzy o Polskim Państwie Podziemnym. Zapraszam laureatkę, a Pana Prezydenta proszę o wręczenie nagrody.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Agnieszka Rybczak:

Szanowni Państwo, tradycją sesji uroczystych jest także krótka część artystyczna, podczas której występują młodzi stypendyści miasta Wrocławia. Dziś wystąpi Pani Nel Maślanka, wrocławianka, ubiegłoroczna stypendystka, studentka klasy gitary na Akademii Sztuk w Bańskiej Bystrzycy na Słowacji. Nel jest laureatką m.in. I miejsca Swiss International Music Competition w Lugano w Szwajcarii oraz I miejsca International Music Competition „Brussels” Grand Prize Virtuoso w Brukseli. Nel wykona utwór Miguela Llobeta.

Bardzo się cieszę, że wykonanie utworu podobało się Państwu.

Pani Nel Maślanka wykonała utwór Miguela Llobeta, Variations on a Theme by Sor Opus 15. Bardzo dziękujemy. !!!

Szanowni Państwo, jeszcze raz chciałabym pogratulować wszystkim nagrodzonym i podziękować Państwu za przybycie.

Zanim zakończę sesję, jeszcze kilka komunikatów organizacyjnych.

Muzeum Miejskie zaprasza chętnych bezpośrednio po naszej sesji na oprowadzenie po wystawie obrazów z filmu „Twój Vincent”, która jest prezentowana w galerii na dziedzińcu Ratusza. Kurator wystawy czeka na Państwa przy wejściu do galerii kilka minut po zamknięciu sesji. Bardzo proszę wszystkich radnych oraz osoby nagrodzone o przejście na schody z tyłu sali do pamiątkowego zdjęcia.

Dziękuję wszystkim, którzy pracowali przy organizacji naszej sesji.

Dziękuję pracownikom Biura Rady Miejskiej, Muzeum Miejskiego Wrocławia, pracownikom obsługi technicznej.

Tym samym zamykam obrady uroczystej sesji Rady Miejskiej Wrocławia.

Przewodnicząca

Rady Miejskiej Wrocławia

Agnieszka Rybczak

Protokół sporządziła:

Agnieszka Zaborowska